

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

25 ianuarie 2017

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Judecători

Nicolae Gordilă,
Elena Covalenco,
Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea sentinței Judecătorei Fălești din 23 martie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 09 noiembrie 2016, declarat de către avocatul Iosip Andrei în numele inculpatului

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 06.06.2014 – 23.03.2015;
2. Instanța de apel: 09.04.2015 – 09.11.2016;
3. Instanța de recurs: 21.12.2016 – 25.01.2017.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Fălești din 23 martie 2015, Rusu Adrian a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.166¹ alin.(1) Cod penal, la amendă în mărime de 800 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în cadrul Ministerului Afacerilor Interne pe un termen de 4 ani.

Acțiunea civilă înaintată de către RD, în partea prejudiciului material, a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile, iar în partea prejudiciului moral a fost admisă parțial, încasîndu-se de la Rusu Adrian în beneficiul lui RD 2000 de lei.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Rusu Adrian, la 28 decembrie 2013, ora 02.00, avînd funcția de inspector de patrulare rutieră al Plutonului Soroca - Florești al Companiei nr.2 a Regimentului de Patrulare Nord, fiind astfel persoană publică abilitată, conform art.18 din Legea cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului nr.320 din 27.12.2012, cu activități de apărare a vieții, integrității corporale, sănătății și libertății persoanei, proprietății private și publice, alte drepturi legitime ale persoanei și comunității, aflîndu-se în exercițiul funcției pe traseul Bălți - Fălești, în apropierea stației de alimentare cu petrol „Lukoil” din or.Fălești, în procesul examinării unei încălcări rutiere comise de către BG, șofer al unei mașini de taxi, intenționat, în mod ilegal, contrar obligațiilor sale de serviciu, în scopul de a-l pedepsi pe RD care, fiind pasager, a intervenit în discuție, i-a aplicat două lovituri în regiunea feței cu lanterna pe care o ținea în mîină, cauzîndu-i vătămări corporale sub formă de tumefiere, contuzie a țesuturilor moi a nasului, care potrivit raportului de expertiză medico-legală nr.10D din 13.01.2014, se atribuie la categoria leziunilor corporale neînsemnate, după care l-a urcat în automobilul de serviciu de marcă „Dacia Logan”, cu n/î MAI 9835 și l-a transportat la Inspectoratul de politie Fălești.

3. Împotriva sentinței a declarat apel inculpatul A.Rusu, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei hotărîri de achitare, invocînd că instanța a apreciat arbitrar și eronat probele și circumstanțele cauzei, punînd la baza sentinței doar probele acuzării, iar pe cele ale apărării lăsîndu-le fără vreo apreciere; - instanța și-a motivat superficial

sentința; - nu a constatat cu certitudine dacă a avut loc fapta incriminată; - nu au fost prezentate probe incontestabile care să confirme vinovăția sa.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 09 noiembrie 2016, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de către inculpat.

Instanța de apel a indicat că, prima instanță a dat apreciere corectă probelor administrate și circumstanțelor cauzei, examinându-le conform art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor și corect a ajuns la concluzia privind vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc.

Consecvent, instanța de apel a indicat că, vinovăția inculpatului se confirmă prin declarațiile părții vătămate RD, inclusiv cele suplimentare, ale martorilor RL, BG, II și actele cauzei - informația prezentată de Inspectoratul general al poliției, Inspectoratului de poliție Fălești din 08.04.2014; procesele-verbale de cercetare la fața locului și planșa fotografică din 21.03.2014, de ridicare și de examinare a scurtei de iarnă a părții vătămate RD și anexă la el din 02.01.2014, de confruntare dintre inculpatul A.Rusu și partea vătămată RD din 29.05.2014, de ridicare și examinare a lanternei de la A.Rusu din 21.03.2014, de recunoaștere a lanternei de către partea vătămată RD din 27.03.2014; ordonanța de recunoaștere în calitate de corp delict a lanternei din 27.03.2014; raportul de expertiză medico-legală nr.10D din 02.01.2014 în privința lui RD.

Astfel, instanța de apel a conchis că argumentele inculpatului privind nevinovăția sa în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.166¹ alin.(1) Cod penal, sunt combătute de probele administrate în prezenta cauză penală și enumerate supra.

Mai mult, instanța de apel a precizat că apelul declarat de către inculpat este nemotivat, iar nerecunoașterea vinovăției instanța a considerat-o drept o metodă de apărare și un drept al acestuia de a nu se autoincrimina.

Consecvent, cu referire la pedeapsa aplicată, instanța de apel a reținut că prima instanță a dat deplină eficiență prevederilor art.61 și 75 Cod penal, ținând cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana inculpatului, care se caracterizează pozitiv și are un copil minor la întreținere.

5. Împotriva hotărârilor judecătorești a declarat recurs ordinar avocatul A.Iosip în numele inculpatului care, invocând temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6), 8) și 10) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, pe motiv că instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; - nu au fost întrunite elementele infracțiunii; - instanțele de judecată nu au examinat obiectiv dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; - instanța de apel, contrar normelor de procedură penală, a respins demersul inculpatului privind efectuarea unei expertize repetate; - instanțele au apreciat arbitrar și eronat probele și circumstanțele cauzei; - s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, prin care se solicită declararea inadmisibilității recursului ordinar, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel.

Reieșind din textul recursului, recurentul invocă că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, faptele inculpatului nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii

imputate lui, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, temeiuri ce se regăsesc în pct.6), 8) și 10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală.

Analizând aceste temeiuri în raport cu motivele invocate în recursul declarat, Colegiul penal constată că nici unul din ele nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului.

După cum rezultă din conținutul recursului, autorul acestuia nu este de acord cu condamnarea lui A.Rusu în baza art.166¹ alin.(1) Cod penal, pe motiv că lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii incriminate și în susținerea ideii invocă, precum că instanțele de judecată nu au examinat obiectiv dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul, apreciind arbitrar și eronat probele și circumstanțele cauzei.

La acest capitol, Colegiul menționează că, sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea).

Colegiul constată că instanțele de fond, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, au examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar verificându-le sub aspectul pertinentei și concludenței, fapt ce face ca concluzia despre vinovăția lui A.Rusu în comiterea infracțiunilor imputate să fie justă și întemeiată, încadrarea juridică a acțiunilor acestuia fiind corectă.

Conform textelor sentinței și deciziei, instanțele de fond au conchis că vinovăția lui A.Rusu se dovedește prin cumulul de probe acumulate legal în cadrul urmăririi penale și cercetate în instanțele de judecată, și anume prin declarațiile:

- părții vătămate RD, inclusiv cele suplimentare, potrivit cărora, după stoparea mașinii de taxi, în care se afla împreună cu mama sa în calitate de pasageri și intervenind în discuția dintre șoferul automobilului și inculpat, ultimul i-a solicitat să coboare și mergând în spatele automobilului, reproșându-i că știe multe drepturi, l-a apucat de gulerul scurtei, aplicându-i două lovituri în regiunea nasului cu lanterna pe care o avea în mână;

- martorului RL, care a declarat că după stoparea mașinii de taxi, în care se afla împreună cu fiul ei RD în calitate de pasageri, acesta intervenind în discuția dintre șofer și inculpat, ultimul i-a solicitat lui RD să coboare și, mergând în spatele automobilului, i-a aplicat lovituri cu lanterna, bruscându-l și adresându-se cu cuvinte murdare;

- martorul BG, care a declarat că fiind stopat de către A.Rusu, pasagerul RD a intervenit în discuția lor, iar inculpatul i-a solicitat să iasă din automobil și, mergând în spatele acestuia, l-a lovit cu lanterna în regiunea capului;

- martorul II, care a declarat că aflându-se la volanul automobilului de serviciu în timpul operațiunii în care era implicat cu colegul său inspector patrulare rutieră A.Rusu, după stoparea automobilului de taxi, ultimul s-a apropiat și i-a explicat șoferului motivul stopării. Fiind aprinsă lumina în salonul mașinii, precum și fiind suplimentar luminat cu lanterna, l-a observat pe bancheta din față dreapta pe pasagerul RD. Acesta a coborât din mașină și deplasându-se în spatele ei a început să-l înjure pe inculpat, având un comportament agresiv, dereglări ale mersului și un miros puternic de alcool. Deoarece fusese atenționat de mai multe ori să înceteze și să se urce în mașină, nedorind să se supună solicitărilor, i-au fost răsucite mâinile și urcat în automobilul de serviciu;

- procesul-verbal de cercetare la fața locului și planșa fotografică din 21.03.2014, potrivit căruia de la A.Rusu a fost ridicată lanterna pe care o deținea la data incidentului, 28.12.2013;

- procesele-verbale de ridicare și de examinare a scurtei de iarnă a părții vătămate RD, pe care, la buzunarul drept, în partea superioară a fost observată o ruptură cu

dimensiunea de 4 cm, iar cu 2 cm mai jos o ruptură mai veche, cusută cu ață simplă, neagră din 02.01.2014;

- procesul-verbal de confruntare dintre inculpatul A.Rusu și partea vătămată RD din 29.05.2014, care repetă declarațiile acestora, expuse supra;

- raportul de expertiză medico-legală nr.10D din 02.01.2014, potrivit căruia lui RD i-au fost cauzate leziuni corporale sub formă de tumefiere, contuzie a țesuturilor moi ale nasului, care se califică drept leziuni corporale neînsemnate.

Probele indicate sînt detaliat descrise în hotărârile judecătorești, fiind pertinente și concludente, utile și veridice, coroborează între ele și nu prezintă temei de îndoială.

Astfel, Colegiul constată că în prezenta speță au fost stabilite toate elementele componente ale infracțiunilor prevăzute de art.166¹ alin.(1) Cod penal, inclusiv vinovăția lui A.Rusu, după cum rezultă din sentința primei instanțe și decizia instanței de apel, care s-au pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și și-au motivat concluziile prin cumulul de probe administrate în cauză, apreciate în mod obiectiv de către instanțele de fond.

Prin urmare, argumentele recurentului, precum că în acțiunile inculpatului lipsesc elementele infracțiunii prevăzute de art.166¹ alin.(1) Cod penal, sînt neîntemeiate și contravin actelor cauzei, inclusiv declarațiilor părții vătămate și a martorilor, proceselor-verbale de cercetare la fața locului, de ridicare și de examinare a obiectului, de confruntare dintre inculpat și partea vătămată și a raportului de expertiză medico-legală descrise mai sus.

Fiind în prezența acestor împrejurări, Colegiul penal relevă că argumentele recurentului nu-și găsesc suport în situația de drept statuată în cauză, dat fiind că instanțele de fond au respectat prevederile normelor penale și procesual penale, pronunțînd hotărîri legale și întemeiate.

Cu referire la argumentul părții apărării, precum că instanța de apel, contrar normelor de procedură penală, a respins demersul inculpatului privind efectuarea unei expertize repetate, Colegiul penal menționează că, art.148 alin.(2) Cod de procedură penală prevede expres cazurile cînd poate fi efectuată o expertiză repetată. În speță se reține că RD, la 30.12.2013, a fost îndreptat pentru examinare medico-legală, în privința acestuia fiind efectuată cercetarea medico-legală la 02.01.2014, cu întocmirea raportului de constatare medico-legală nr.2 (f.d.10 v.1). Prin ordonanța procurorului din 02.01.2014 a fost dispusă numirea unei expertize medico-legale, fiind întocmit raportul de expertiză medico-legală nr.10D din 13.01.2014, care i-a fost adus la cunoștință inculpatului A.Rusu și avocatului B.Onica, fiindu-le explicate drepturile în conformitate cu prevederile art.151 alin.(5) Cod de procedură penală, adică să dea explicații, să facă obiecții, precum și să ceară a se pune expertului întrebări suplimentare, a se efectua expertiza suplimentară ori o expertiză repetată. Inculpatul a indicat că nu are obiecții. Totodată, Colegiul reține că în cadrul examinării cauzei penale în prima instanță nici inculpatul și nici avocatul acestuia nu au solicitat efectuarea unei expertize medico-legale repetate. Mai mult, în ședința de judecată a fost audiat medicul-legist A.Panici, părțile avînd posibilitatea de a înainta întrebări, acesta dînd răspunsuri detaliate inclusiv și la întrebările părții apărării.

Din aceste considerente instanța de apel, prin încheierea din 23.09.2016, motivat a respins demersul părții apărării privind dispunerea expertizei medico-legale repetate în privința părții vătămate RD.

Prin urmare, criticile aduse hotărîrilor recurate, sub aspectul expus supra, sînt lipsite de orice plauzibilitate.

Totodată, Colegiul remarcă că recursul repetă textul apelului, argumentele expuse de recurent fiind anterior invocate în apel, care examinîndu-le în ansamblu și dîndu-le o apreciere corespunzătoare, conform art.414, 417 Cod de procedură penală, s-a pronunțat

argumentat și detaliat asupra lor, a indicat temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului inculpatului, precum și motivele adoptării soluției în cauză.

De asemenea, Colegiul penal ține să enunțe că aprecierea probelor ține de soluționarea fondului cauzei de către instanțele de fond și nu pot constitui temei pentru recurs.

La aplicarea pedepsei, instanțele au ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de toate circumstanțele cauzei, de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, urmările prejudiciabile, de persoana inculpatului, care se caracterizează pozitiv și are un copil minor la întreținere, precum și de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, aplicându-i o pedeapsă echitabilă, individualizată conform prevederilor legale, în limitele sancțiunii normei penale în baza căreia a fost declarat vinovat, cu respectarea prevederilor art.7, 61, 75 Cod penal.

Conform art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În acest context, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat de inculpat, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Iosip Andrei în numele inculpatului Rusu Adrian, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 09 noiembrie 2016, în cauza penală în privința lui Rusu Adrian, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 22 februarie 2017.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu